NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2021/168

ze dne 10. února 2021,

kterým se mění nařízení (EU) 2016/1011, pokud jde o vynětí některých referenčních hodnot spotových směnných kurzů třetích zemí a stanovení náhrady za některé referenční hodnoty, jejichž poskytování je ukončováno, a kterým se mění nařízení (EU) č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V zájmu zajištění proti nepříznivým pohybům směnných kurzů měn, které nejsou snadno směnitelné za základní měnu, nebo měn, které nepodléhají devizovým kontrolám, uzavírají podniky v Unii smlouvy o nedodatelných měnových derivátech, jako jsou forwardy a swapy. Nedostupnost referenčních hodnot spotových směnných kurzů pro účely výpočtu částek vyplácených podle měnových derivátů by měla nepříznivé dopady na podniky v Unii, které vyvážejí na rozvíjející se trhy nebo drží na těchto trzích aktiva či pasiva, což by vedlo k expozici fluktuacím měn rozvíjejících se trhů. Po skončení období končícího 31. prosince 2021, stanoveného v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ([4]), (dále jen „přechodné období“) již nebude možné používat referenční hodnoty spotových směnných kurzů poskytované administrátorem nacházejícím se ve třetí zemi, není-li jím centrální banka.

(2) Aby se umožnilo podnikům v Unii nadále podnikat při zmírňování měnového rizika, měly by být z oblasti působnosti nařízení (EU) 2016/1011 vyňaty některé referenční hodnoty spotových směnných kurzů, které jsou používány v rámci finančních nástrojů pro účely výpočtu smluvních vyplácených částek a které určí Komise na základě určitých kritérií.

(3) Vzhledem k tomu, že je nutné důkladně přehodnotit oblast působnosti nařízení (EU) 2016/1011 a jeho ustanovení týkající se referenčních hodnot poskytovaných administrátory nacházejícími se ve třetích zemích (dále jen „referenční hodnoty třetích zemí“), mělo by být stávající přechodné období platné pro referenční hodnoty třetích zemí prodlouženo. Pokud se při posuzování, na němž se toto přehodnocení zakládá, ukáže, že by plánované uplynutí přechodného období narušilo další používání referenčních hodnot třetích zemí v Unii nebo představovalo závažnou hrozbu pro finanční stabilitu, měla by Komise mít pravomoc toto přechodné období prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci dále prodloužit.

([1]) Úř. věst. C 366, 30.10.2020, s. 4.
([2]) Úř. věst. C 10, 11.1.2021, s. 35.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 19. ledna 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 2. února 2021.
([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1).

(4) Prodloužením přechodného období v případě referenčních hodnot třetích zemí by mohli být administrátoři referenčních hodnot z Unie motivováni k tomu, aby přesunuli svou činnost do třetí země, aby se tak vyhnuli požadavkům nařízení (EU) 2016/1011. Aby k tomuto obcházení nedocházelo, neměli by administrátoři, kteří se v průběhu přechodného období přesunou z Unie do třetí země, mít možnost využívat přístup na trh Unie, pokud nesplní požadavky nařízení (EU) 2016/1011.

(5) Ode dne 31. prosince 2020, po skončení přechodného období stanoveného v Dohodě o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii ([5]), se přestane referenční hodnota úrokových sazeb London Interbank Offered Rate (LIBOR) považovat za referenční hodnotu s kritickým významem podle nařízení (EU) 2016/1011. Financial Conduct Authority (FCA) Spojeného království navíc v roce 2017 oznámil, že nebude referenční banky přesvědčovat nebo nutit k tomu, aby poskytovaly sazbu LIBOR po konci roku 2021. Z následných oznámení FCA a správce sazby LIBOR vyplynulo, že sazba LIBOR bude pravděpodobně postupně vyřazena pro většinu splatností a měn, pro které se vypočítává, do konce roku 2021 a pro ostatní měny a splatnosti v roce 2023. Ukončení poskytování sazby LIBOR nebo její vyřazení by mohlo mít nepříznivé dopady vedoucí k závažnému narušení fungování finančních trhů v Unii. V Unii na sazbu LIBOR odkazuje velké množství smluv v oblasti dluhů, úvěrů, termínovaných vkladů, cenných papírů a derivátů, které mají dopad na hospodářské subjekty v Unii, které nedosáhnou splatnosti do 31. prosince 2021 a které postrádají dostatečně robustní záložní ustanovení, jež by je zabezpečilo pro případ ukončení poskytování nebo vyřazení sazby LIBOR vypočtené pro příslušnou měnu nebo pro některé z jejich splatností. Některé z těchto smluv a finančních nástrojů vymezených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ([6]) nelze do 31. prosince 2021 znovu sjednat tak, aby záložní smluvní ustanovení zahrnovaly.

(6) Aby bylo možno zajistit i nadále řádné fungování stávajících smluv, které odkazují na široce užívanou referenční hodnotu, ukončení jejíhož poskytování by mohlo mít nepříznivé dopady závažně narušující fungování finančních trhů v Unii, pokud tyto smlouvy nebo finanční nástroje vymezené ve směrnici 2014/65/EU nelze do ukončení poskytování této referenční sazby sjednat znovu tak, aby obsahovaly záložní smluvní ustanovení, měl by být stanoven rámec upravující ukončení poskytování nebo řádné postupné vyřazení takových referenčních hodnot. Tento rámec by měl zahrnovat mechanismy zaměřené na přechod takových smluv nebo finančních nástrojů vymezených ve směrnici 2014/65/EU na určenou náhradu za referenční hodnotu. Náhrada za referenční hodnotu by měla zajistit, aby nedocházelo k maření účelu smlouvy, které by mohlo závažně narušit fungování finančních trhů v Unii.

(7) Pokud by na úrovni Unie neexistoval rámec upravující ukončení poskytování nebo řádné postupné vyřazení referenční hodnoty, pravděpodobně by to vedlo v členských státech k rozdílnému regulačnímu řešení, což by vedlo k tomu, že zúčastněné subjekty Unie by byly vystaveny riziku právní nejistoty a maření smluv. Spolu s objemem expozic stávajících smluv a finančních nástrojů vymezených ve směrnici 2014/65/EU vůči takovým referenčním hodnotám by mohlo větší riziko maření smluv a soudních sporů výrazně narušit fungování finančních trhů. Za těchto mimořádných okolností a s cílem řešit s tím spojená systémová rizika je nezbytné vypracovat jednotný přístup k ukončení poskytování nebo postupnému vyřazení určitých referenčních hodnot, které mají pro Unii systémový význam. Pravomoci členských států ve vztahu k referenčním hodnotám přesahující pravomoci svěřené Komisi nejsou tímto nařízením dotčeny.

(8) Podle nařízení (EU) 2016/1011 mají mít dohlížené osoby, které nejsou administrátory referenčních hodnot, pohotovostní plán pro případ, že se referenční hodnota podstatně změní nebo již nebude poskytována. V těchto pohotovostních plánech by měla být pokud možno stanovena alespoň jedna potenciální náhrada za referenční hodnotu. Jak ukazují zkušenosti se sazbou LIBOR, je důležité mít pro případ, že se referenční hodnota podstatně změní nebo přestane být poskytována, vypracovány pohotovostní plány. Příslušné orgány by měly sledovat, zda je tato povinnost dodržována, přičemž by mělo být možné provádět namátkové kontroly jejího dodržování. Dohlížené subjekty by proto měly mít své pohotovostní plány a jejich případné aktualizované verze okamžitě k dispozici, aby je byly schopny na žádost příslušného orgánu bez odkladu předložit.

([5]) Úř. věst. L 29, 31.1.2020, s. 7.

([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

(9) Smlouvy jiné než finanční smlouvy ve smyslu nařízení (EU) 2016/1011 nebo finanční nástroje, na které se nevztahuje definice finančního nástroje v uvedeném nařízení, které však také obsahují referenční hodnoty, jejichž poskytování má být ukončeno nebo které jsou postupně vyřazovány, by rovněž mohly výrazně narušit fungování finančních trhů v Unii. Tyto referenční hodnoty používá celá řada subjektů, které se nepovažují za dohlížené subjekty. V důsledku toho by strany těchto smluv a držitelé těchto finančních nástrojů neměli prospěch z nahrazení referenční hodnoty. Aby bylo možné co nejvíce zmírnit potenciální dopad této situace na integritu trhu a jeho finanční stabilitu a zajistit ochranu před právní nejistotou, měl by se na veškeré smlouvy a finanční nástroje vymezené ve směrnici 2014/65/EU, které se řídí právem členského státu, vztahovat zmocnění Komise k určení náhrady za referenční hodnotu. Určená náhrada za referenční hodnotu by se měla navíc vztahovat na smlouvy, které se řídí právem třetí země, ale jejichž strany jsou všechny usazeny v Unii, pokud daná smlouva splňuje požadavky tohoto nařízení a pokud právo dané třetí země neupravuje řádné postupné vyřazování referenční hodnoty. Tímto rozšíření působnosti by neměla být dotčena ustanovení nařízení (EU) 2016/1011, která tímto nařízením nejsou změněna.

(10) Statutární nahrazení referenční hodnoty by mělo být omezeno na smlouvy a finanční nástroje vymezené ve směrnici 2014/65/EU, které nebyly před ukončením poskytování příslušné referenční hodnoty sjednány znovu. Jsou-li používány souhrnné smlouvy, použije se určená náhrada za referenční hodnotu pouze na transakce uzavřené před příslušným datem nahrazení, přestože pozdější transakce mohou být z technického hlediska součástí téže smlouvy. Určení náhradní referenční hodnoty by nemělo mít dopad na smlouvy nebo finanční nástroje vymezené ve směrnici 2014/65/EU, které již vhodné záložní ustanovení, jež řeší trvalé ukončení poskytování referenční hodnoty, obsahují.

(11) To, že Komise přijme prováděcí akt určující náhradu za referenční hodnotu, by nemělo smluvním stranám bránit v tom, aby se dohodly na používání jiné náhrady za danou referenční hodnotu.

(12) Může se stát, že v průběhu času by mohlo dojít k podstatnému a neočekávanému odchýlení referenčních hodnot od jejich smluvně dohodnutých záložních hodnot, jež by v důsledku toho už nemusely odrážet stejnou základní ekonomickou realitu nebo vést ke komerčně přijatelným výsledkům. Mezi tyto případy může patřit podstatné rozšíření rozpětí mezi referenční hodnotou a smluvně dohodnutou záložní hodnotou, k němuž časem dojde, nebo situace, kdy se v důsledku smluvně dohodnutého záložního ustanovení změní základ referenční hodnoty z pohyblivého na pevný. Jelikož může tento problém vyvstat v celé řadě členských států a vzhledem k tomu, že v těchto případech by to mělo často vliv na smluvní strany z různých členských států, měl by se řešit jednotně, aby se zabránilo právní nejistotě, zbytečným soudním sporům a v důsledku toho možnému značnému nepříznivému dopadu na vnitřní trh nebo následným dopadům na finanční stabilitu jednotlivých členských států nebo Unie. V souladu s tím by měla náhrada za referenční hodnotu, která je určena v prováděcím aktu, sloužit za určitých předpokladů jako náhrada, pokud příslušné orgány členských států, například makroobezřetnostní orgány, rady pro systémová rizika nebo centrální banky, shledají, že původně dohodnuté záložní ustanovení již neodráží ekonomickou realitu, kterou měla měřit referenční hodnota, jejíž poskytování je ukončováno, nebo že by toto ustanovení mohlo ohrožovat finanční stabilitu. Příslušné orgány členských států by měly posouzení provést ve chvíli, kdy je jedna nebo více stran, které na tom mohou mít zájem, upozorní na to, že je běžně používané záložní ustanovení možná nevhodné. Toto posouzení by se však nemělo provádět na základě jednotlivých smluv. Příslušné orgány členských států, které toto posuzování provádějí, by měly mít povinnost informovat o jeho výsledku Komisi a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA).

(13) Smluvní strany odpovídají za analýzu svých smluvních ujednání, aby zjistily, na které situace se má záložní ustanovení vztahovat. Pokud z výkladu smlouvy nebo finančního nástroje vymezeného ve směrnici 2014/65/EU vyplyne, že strany neměly v úmyslu řešit trvalé ukončení poskytování referenční hodnoty, měla by náhrada za referenční hodnotu statutárně určená v souladu s tímto nařízením představovat ochranu s ohledem na trvalé ukončení poskytování uvedené referenční hodnoty.

(14) Vzhledem k tomu, že náhrada za referenční hodnotu by mohla vést ke změnám smluv nebo finančních nástrojů vymezených ve směrnici 2014/65/EU odkazujících na tyto referenční hodnoty, pokud jsou tyto změny nezbytné z hlediska praktického používání nebo uplatňování této náhrady, měla by mít Komise pravomoc stanovit v prováděcím aktu odpovídající změny nezbytné k zajištění souladu.

(15) V případě referenčních hodnot, které Komise určí v souladu s nařízením (EU) 2016/1011 jako hodnotu s kritickým významem v některém z členských států, pokud by ukončení poskytování takové referenční hodnoty nebo její postupné vyřazení mohlo závažně narušit fungování finančních trhů v uvedeném členském státě, měl by relevantní příslušný orgán přijmout v souladu se svým vnitrostátním právem nezbytné kroky, které by tomuto narušení zabránily.

(16) Pokud členský stát přistoupí k eurozóně a pokud následný nedostatek vstupních údajů pro výpočet vnitrostátní referenční hodnoty vyžaduje, aby byla daná referenční hodnota nahrazena, měl by mít tento členský stát možnost upravit přechod od dané vnitrostátní referenční hodnoty na její náhradu. V takovém případě by měl uvedený členský stát přihlédnout rovněž ke statusu spotřebitelů coby smluvních stran a zajistit, aby přechod na jinou referenční hodnotu neměl nepříznivější dopad na jejich postavení, než je nutné.

(17) Aby bylo možno určit určité referenční hodnoty spotových směnných kurzů třetích zemí jako vyňaté z oblasti působnosti nařízení (EU) 2016/1011, měla by být Komisi svěřena pravomoc k přijímání aktů v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o vynětí referenčních hodnot spotových směnných kurzů pro nesměnitelné měny, užívají-li se k výpočtu vyplácených částek vyplývajících ze smluv o nedodatelných měnových derivátech. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([7]). Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(18) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k určení náhrady za referenční hodnotu, jež by ve smlouvách nebo finančních nástrojích vymezených ve směrnici 2014/65/EU, které nebyly do dne vstupu prováděcího aktu v platnost znovu sjednány, nahradila veškeré odkazy na tuto referenční hodnotu. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([8]). Právní jistota vyžaduje, aby Komise vykonávala tyto prováděcí pravomoci až poté, co nastanou přesně vymezené rozhodné události, z nichž jasně vyplývá, že administrace a zveřejňování nahrazované referenční hodnoty budou trvale ukončeny.

(19) Komise by měla vykonávat své prováděcí pravomoci jen v situacích, kdy dospěje k závěru, že ukončení poskytování referenční hodnoty nebo její postupné vyřazení může mít nepříznivé následky značně narušující fungování finančních trhů a reálné ekonomiky v Unii. Kromě toho by Komise měla vykonávat své prováděcí pravomoci jen v případech, kdy je zřejmé, že reprezentativnost dané referenční hodnoty nelze obnovit nebo že její poskytování bude trvale ukončeno.

(20) Komise by před výkonem svých prováděcích pravomocí ke stanovení náhrady za referenční hodnotu měla vést veřejnou konzultaci a přihlédnout k doporučením, která vydají příslušné zúčastněné subjekty, a zejména pracovní skupiny soukromého sektoru působící pod záštitou orgánů veřejné moci nebo centrální banky. Tato doporučení by měla vycházet z rozsáhlých veřejných konzultací a odborných znalostí o nejvhodnější náhradní sazbě za referenční hodnotu úrokových sazeb, jejíž poskytování je ukončováno. Komise by měla přihlédnout také k doporučením dalších relevantních zúčastněných subjektů, včetně orgánu příslušného pro administrátora referenční hodnoty a orgánu ESMA.

([7]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(21) V době přijetí nařízení (EU) 2016/1011 se očekávalo, že třetí země zavedou do konce roku 2021 podobné regulační režimy týkající se finančních referenčních hodnot a že používání referenčních hodnot třetích zemí dohlíženými subjekty v Unii bude zajištěno na základě rozhodnutí o jejich rovnocennosti, které přijme Komise, nebo tím, že je uznají či přejmou příslušné orgány. V tomto směru však bylo dosaženo jen omezeného pokroku. Rozsah regulačního režimu pro finanční referenční hodnoty se mezi Unií a třetími zeměmi značně liší. Aby bylo zajištěno hladké fungování vnitřního trhu a dostupnost referenčních hodnot třetích zemí pro použití v Unii po skončení přechodného období, měla by proto Komise do 15. června 2023 předložit zprávu o přezkumu oblasti působnosti nařízení (EU) 2016/1011 ve znění tohoto nařízení, zejména s ohledem na její dopad na používání referenčních hodnot třetích zemí v Unii. V této zprávě by měla Komise zejména analyzovat důsledky rozsáhlé oblasti působnosti takové právní úpravy na administrátory a uživatele referenčních hodnot z Unie, mimo jiné s ohledem na další používání referenčních hodnot třetích zemí. Komise by měla posoudit především to, zda je nutné dále změnit nařízení (EU) 2016/1011 za účelem omezení jeho oblasti působnosti pouze na administrátory určitých typů referenčních hodnot nebo na administrátory referenčních hodnot, které se v Unii široce používají.

(22) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ([9]) bylo nedávno změněno za účelem poskytnutí jasných informací účastníkům trhu o tom, že transakce uzavřené nebo obnovené před nabytím účinnosti požadavků na clearing nebo maržových požadavků pro smlouvy týkající se OTC derivátů, jež odkazují na určitou referenční hodnotu (dále jen „dříve uzavřené smlouvy“), nebudou podléhat těmto požadavkům, pokud se mění s ohledem na referenční hodnotu, na niž odkazují, a pokud se tato změna provádí pouze za účelem zavedení náhrady za referenční hodnotu nebo začlenění záložního ustanovení v průběhu přechodu na novou referenční hodnotu v rámci reformy referenčních hodnot nebo za účelem přípravy na zavedení této nové referenční hodnoty. Reformy referenčních hodnot vyplývají z mezinárodně koordinovaných pracovních postupů a iniciativ, které jsou zaměřeny na reformu referenčních hodnot, tak aby odpovídaly mezinárodním zásadám týkajícím se finančních referenčních hodnot, které zveřejnila Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry. Nařízení (EU) 2016/1011 ukládá dohlíženým subjektům povinnost vypracovat a uchovávat podložený písemný plán, v němž stanoví, jaká opatření učiní v případě, že se tato referenční hodnota podstatně změní nebo že její poskytování bude ukončeno, a aby tento plán promítly do svých smluvních vztahů s klienty. S cílem usnadnit účastníkům trhu dodržování těchto povinností a podpořit opatření, jež tito účastníci provádějí s cílem zvýšit spolehlivost OTC derivátových smluv, které odkazují na referenční hodnoty, jež mohou být předmětem reformy, by nařízení (EU) č. 648/2012 mělo být dále změněno tak, aby v něm bylo jasně stanoveno, že dříve uzavřené smlouvy nebudou podléhat těmto požadavkům na clearing a maržovým požadavkům v případě, že byly změněny výhradně za účelem nahrazení referenční hodnoty, na kterou odkazují a která vyplývá z reformy dané referenční hodnoty.

Uvedená výjimka se proto vztahuje pouze na změnu smluv, která je nezbytná k zavedení náhrady za referenční hodnotu vyplývající z reformy referenční hodnoty nebo k její přípravě nebo která je nezbytná k začlenění záložního ustanovení týkajícího se referenční hodnoty do smlouvy, aby došlo ke zvýšení spolehlivosti příslušných smluv. Tyto změny by měly sloužit k zajištění jasnosti pro účastníky trhu a neměly by mít vliv na oblast působnosti požadavků na clearing a maržových požadavků v souvislosti se změnami OTC derivátových smluv pro jiné účely nebo v souvislosti s náhradou či obnovou, například za účelem změny smluvních stran.

(23) Nařízení (EU) 2016/1011 a (EU) č. 648/2012 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(24) Vzhledem k tomu, že sazba LIBOR již nebude od 1. ledna 2021 referenční hodnotou s kritickým významem ve smyslu nařízení (EU) 2016/1011, mělo by toto nařízení z důvodu naléhavosti vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

([9]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) 2016/1011

Nařízení (EU) 2016/1011 se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„i) referenční hodnotu spotového směnného kurzu, která byla stanovena Komisí v souladu s čl. 18 odst. 1.“

2) V článku 3 se odstavec 1 mění takto:

a) vkládá se nový bod, který zní:

„22a) „referenční hodnotou spotového směnného kurzu“ referenční hodnota, která odráží v jedné měně vyjádřenou cenu jiné měny nebo koše jiných měn, pro dodání valuty k nejbližšímu možnému dni;“

b) v bodě 24 písm. a) se podbod i) nahrazuje tímto:

„i) z obchodního systému ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 24 směrnice 2014/65/EU nebo obchodního systému třetí země, pro který přijala Komise prováděcí rozhodnutí, podle něhož se považuje právní a dohledový rámec této země za rovnocenný ve smyslu čl. 28 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 (*) nebo čl. 25 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, nebo podle něhož má tato země regulovaný trh, který je podle článku 2a nařízení (EU) č. 648/2012 považován za rovnocenný, avšak v každém případě pouze v souvislosti s údaji o obchodech týkajících se finančních nástrojů;

_____

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).“

3) V hlavě III se název kapitoly 2 nahrazuje tímto:

„Referenční hodnoty týkající se úrokových sazeb a referenční hodnoty spotových směnných kurzů“.

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 18*

Referenční hodnoty spotových směnných kurzů

1. Komise může určit referenční hodnotu spotového směnného kurzu, která je spravována administrátory nacházejícími se mimo Unii (dále jen „referenční hodnota třetí země“), jsou-li splněna obě následující kritéria:

a) referenční hodnota spotového směnného kurzu odkazuje na spotový směnný kurz měny třetí země, která není volně směnitelná, a

b) referenční hodnota spotového směnného kurzu se často, systematicky a pravidelně používá k zajištění proti nepříznivým pohybům směnných kurzů.

2. Komise do 31. prosince 2022 uspořádá veřejnou konzultaci, aby určila referenční hodnoty spotových směnných kurzů, které splňují kritéria stanovená v odstavci 1.

3. Komise přijme do 15. června 2023 akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49, kterým vytvoří seznam referenčních hodnot spotových směnných kurzů, které splňují kritéria stanovená v odstavci 1 tohoto článku. Komise tento seznam podle potřeby aktualizuje.“

5) V hlavě III se vkládá nová kapitola, která zní:

„*KAPITOLA 4A*

Statutární nahrazení referenční hodnoty

Článek 23a

Působnost statutárního nahrazení referenční hodnoty

Tato kapitola se použije na:

a) každou smlouvu nebo každý finanční nástroj ve smyslu směrnice 2014/65/EU, jež se řídí referenčními hodnotami a na něž se vztahuje právo některého z členských států, a

b) každou smlouvu, jejíž smluvní strany jsou všechny usazeny v Unii, jež se řídí referenčními hodnotami a na niž se vztahuje právo třetí země, které neupravuje řádné postupné vyřazování referenční hodnoty.

Článek 23b

Nahrazení referenční hodnoty na základě práva Unie

1. Tento článek se použije na:

a) referenční hodnoty určené jako hodnoty s kritickým významem v prováděcím aktu přijatém podle čl. 20 odst. 1 písm. a) nebo c);

b) referenční hodnoty založené na přínosu vstupních údajů, pokud by ukončení jejich poskytování nebo jejich postupné vyřazení závažně narušilo fungování finančních trhů v Unii, a

c) referenční hodnoty třetích zemí, pokud by ukončení jejich poskytování nebo jejich postupné vyřazení závažně narušilo fungování finančních trhů v Unii nebo by představovalo systémové riziko pro finanční systém v Unii.

2. Komise může určit jednu nebo více náhrad za určitou referenční hodnotu, pokud došlo k některé z těchto událostí:

a) orgán příslušný pro administrátora této referenční hodnoty vydal veřejné prohlášení nebo zveřejnil informaci, v nichž oznámil, že tato referenční hodnota již neodráží podkladový trh nebo ekonomickou realitu; pokud byla daná referenční hodnota určena jako hodnotu s kritickým významem v prováděcím aktu přijatém podle čl. 20 odst. 1 písm. a) nebo c), učiní příslušný orgán příslušný toto oznámení až poté, co ani po uplatnění pravomoci podle článku 23 daná referenční hodnota již neodráží podkladový trh nebo ekonomickou realitu;

b) administrátor této referenční hodnoty nebo osoba jednající jeho jménem vydali veřejné prohlášení nebo zveřejnili informaci, nebo bylo vydáno veřejné prohlášení nebo zveřejněna informace, v nichž bylo oznámeno, že tento administrátor začne postupně řádně vyřazovat nebo trvale či na neurčitou dobu přestane poskytovat tuto referenční hodnotu, případně některé lhůty splatnosti či některé měny, pro něž se tato referenční hodnota vypočítává, za předpokladu, že v době vydání tohoto prohlášení nebo zveřejnění této informace neexistuje nástupce administrátora, který by v poskytování této referenční hodnoty pokračoval;

c) orgán příslušný pro administrátora této referenční hodnoty nebo kterýkoli subjekt s pravomocí k řešení úpadku nebo krizové situace tohoto administrátora vydali veřejné prohlášení nebo zveřejnili informaci, v nichž oznámili, že tento administrátor začne postupně řádně vyřazovat nebo trvale či na neurčitou dobu přestane poskytovat tuto referenční hodnotu, případně některé lhůty splatnosti či některé měny, pro něž se tato referenční hodnota vypočítává, za předpokladu, že v době vydání tohoto prohlášení nebo zveřejnění této informace neexistuje nástupce administrátora, který by v poskytování této referenční hodnoty pokračoval, nebo

d) příslušný orgán administrátora této referenční hodnoty odebere nebo pozastaví povolení k činnosti administrátora v souladu s článkem 35, zruší uznání administrátora v souladu s čl. 32 odst. 8, nebo nařídí ukončení přejímání jeho referenčních hodnot v souladu s čl. 33 odst. 6, za předpokladu, že v době takového odebrání, pozastavení“ zrušení nebo ukončení neexistuje nástupce administrátora, který by v poskytování referenční hodnoty pokračoval, a její administrátor začne postupně řádně vyřazovat nebo trvale či na neurčitou dobu přestane poskytovat tuto referenční hodnotu, případně některé lhůty splatnosti či některé měny, pro něž se tato referenční hodnota vypočítává.

3. Pro účely odstavce 2 tohoto článku náhrada za referenční hodnotu nahrazuje všechny odkazy na tuto referenční hodnotu ve smlouvách a finančních nástrojích uvedených v článku 23a, pokud tyto smlouvy a finanční nástroje neobsahují:

a) žádné záložní ustanovení nebo

b) žádná vhodná záložní ustanovení.

4. Pro účely odst. 3 písm. b) se záložní ustanovení považuje za nevhodné, pokud:

a) nestanoví trvalou náhradu za referenční hodnotu v případě ukončení jejího poskytování, nebo

b) jeho uplatňování vyžaduje souhlas třetích stran, který byl odepřen, nebo

c) umožňuje náhradu za referenční hodnotu, která již neodráží podkladový trh nebo ekonomickou realitu, které má ukončovaná referenční hodnota měřit, nebo se od nich podstatně odchyluje a jejíž použití by mohlo mít nepříznivý dopad na finanční stabilitu.

5. Náhrada za referenční hodnotu smluvně dohodnutá jako záložní sazba již neodráží podkladový trh nebo ekonomickou realitu, které má ukončovaná referenční hodnota měřit, nebo se od nich podstatně odchyluje a její použití by mohlo mít nepříznivý dopad na finanční stabilitu, pokud:

a) tak shledal příslušný vnitrostátní orgán na základě horizontálního posouzení konkrétního typu smluvního ujednání, které bylo provedeno na odůvodněné žádosti alespoň jedné zúčastněné strany, a po konzultaci s relevantními zúčastněnými subjekty;

b) na základě posouzení v souladu s písmenem a) vznesla jedna ze stran smlouvy nebo finančního nástroje námitku proti smluvně dohodnutému záložnímu ustanovení nejpozději tři měsíce před ukončením poskytování referenční hodnoty, a

c) po vznesení námitky podle písmene b) se strany smlouvy nebo finančního nástroje nejpozději jeden pracovní den před ukončením poskytování referenční hodnoty nedohodly na alternativní náhradě za referenční hodnotu.

6. Pro účely odst. 4 písm. c) informuje příslušný vnitrostátní orgán bez zbytečného odkladu Komisi a orgán ESMA o svém posouzení uvedeném v odst. 5 písm. a). Pokud by toto posouzení mohlo mít dopad na subjekty ve více členských státech, provedou je příslušné orgány všech těchto členských států společně.

7. Členské státy určí příslušný orgán, který je schopen provádět posouzení uvedená v odst. 5 písm. a). Členské státy informují Komisi a orgán ESMA o určení příslušného orgánu do 14. srpna 2021.

8. Dojde-li ke kterékoliv události uvedené v odstavci 2 tohoto článku, přijme Komise přezkumným postupem podle čl. 50 odst. 2 prováděcí akty, jimiž stanoví jednu nebo více náhrad za referenční hodnotu.

9. Prováděcí akt uvedený v odstavci 8 obsahuje:

a) náhradu nebo náhrady za referenční hodnotu;

b) úpravu rozpětí, včetně metody k jejímu stanovení, která se má na náhradu za referenční hodnotu, jejíž poskytování bude ukončeno, použít k datu nahrazení pro každé jednotlivé období, aby byl zohledněn vliv přechodu nebo změny z vyřazované referenční hodnoty na její náhradu;

c) odpovídající změny nezbytné k zajištění souladu, které jsou spojeny s použitím nebo uplatňováním náhrady za referenční hodnotu nebo jsou pro její použití či uplatňování rozumně nutné, a

d) datum začátku platnosti náhrady nebo náhrad za referenční hodnotu.

10. Při přijímání prováděcího aktu uvedeného v odstavci 8 přihlédne Komise k případným doporučením, která ohledně náhrady za referenční hodnotu, odpovídajících změn nezbytných k zajištění souladu a úpravy rozpětí učinila centrální banka odpovídající za měnový prostor, v němž je příslušná referenční hodnota vyřazována, nebo pracovní skupina pro alternativní referenční sazby působící pod záštitou orgánů veřejné moci nebo centrální banky. Před přijetím prováděcího aktu uspořádá Komise veřejnou konzultaci a přihlédne k doporučením dalších relevantních zúčastněných subjektů, včetně orgánu příslušného pro administrátora referenční hodnoty a orgánu ESMA.

11. Bez ohledu na odst. 5 písm. c) tohoto článku se náhrada za referenční hodnotu určená Komisí v souladu s odstavcem 2 tohoto článku nepoužije, pokud všechny strany nebo požadovaná většina stran smlouvy nebo finančního nástroje uvedených v článku 23a přede dnem použitelnosti prováděcího aktu uvedeného v odstavci 8 tohoto článku nebo po něm souhlasily s použitím jiné náhrady za referenční hodnotu.

Článek 23c

Nahrazení referenční hodnoty na základě vnitrostátního práva

1. Příslušný vnitrostátní orgán členského státu, v němž sídlí většina dodavatelů, může určit jednu nebo více náhrad za referenční hodnotu uvedenou v čl. 20 odst. 1 písm. b), pokud došlo k některé z těchto událostí:

a) orgán příslušný pro administrátora této referenční hodnoty vydal veřejné prohlášení nebo zveřejnil informaci, v nichž oznámil, že tato referenční hodnota již neodráží podkladový trh nebo ekonomickou realitu; příslušný orgán učiní toto oznámení až poté, co ani po uplatnění pravomocí podle článku 23 daná referenční hodnota již neodráží podkladový trh nebo ekonomickou realitu;

b) administrátor této referenční hodnoty nebo osoba jednající jeho jménem vydali veřejné prohlášení nebo zveřejnili informaci, nebo bylo vydáno veřejné prohlášení nebo zveřejněna informace, v nichž bylo oznámeno, že tento administrátor začne postupně řádně vyřazovat nebo trvale či na neurčitou dobu přestane poskytovat tuto referenční hodnotu, případně některé lhůty splatnosti či některé měny, pro něž se tato referenční hodnota vypočítává, za předpokladu, že v době vydání tohoto prohlášení nebo zveřejnění této informace neexistuje nástupce administrátora, který by v poskytování této referenční hodnoty pokračoval;

c) orgán příslušný pro administrátora této referenční hodnoty nebo kterýkoli subjekt s pravomocí k řešení úpadku nebo krizové situace tohoto administrátora vydali veřejné prohlášení nebo zveřejnili informaci, v nichž oznámili, že tento administrátor začne postupně řádně vyřazovat nebo trvale či na neurčitou dobu přestane poskytovat tuto referenční hodnotu, případně některé lhůty splatnosti či některé měny, pro něž se tato referenční hodnota vypočítává, za předpokladu, že v době vydání tohoto prohlášení nebo zveřejnění této informace neexistuje nástupce administrátora, který by v poskytování této referenční hodnoty pokračoval, nebo

d) příslušný orgán administrátora této referenční hodnoty odebere nebo pozastaví povolení k činnosti v souladu s článkem 35, za předpokladu, že v době jeho odebrání nebo pozastavení neexistuje nástupce administrátora, který by v poskytování referenční hodnoty pokračoval, a její administrátor začne postupně řádně vyřazovat nebo trvale či na neurčitou dobu přestane poskytovat tuto referenční hodnotu, případně některé lhůty splatnosti či některé měny, pro něž se tato referenční hodnota vypočítává.

2. Pokud členský stát určí v souladu s odstavcem 1 jednu nebo více náhrad za referenční hodnotu, příslušný orgán tohoto členského státu to okamžitě oznámí Komisi a orgánu ESMA.

3. Náhrada za referenční hodnotu nahradí všechny odkazy na tuto referenční hodnotu ve smlouvách a finančních nástrojích, které jsou uvedeny v článku 23a, pokud jsou splněny obě následující podmínky:

a) tyto smlouvy nebo finanční nástroje odkazují na referenční hodnotu, jejíž poskytování je ukončováno, ke dni nabytí účinnosti vnitrostátního právního předpisu, jímž se určuje náhradu za referenční hodnotu, a

b) tyto smlouvy nebo finanční nástroje neobsahují žádné záložní ustanovení nebo obsahují záložní ustanovení, které nestanoví trvalou náhradu za referenční hodnotu v případě ukončení jejího poskytování.

4. Náhrada za referenční hodnotu určená příslušným orgánem v souladu s odstavcem 1 tohoto článku se nepoužije, pokud všechny strany nebo požadovaná většina stran smlouvy nebo finančního nástroje uvedených v článku 23a před nabytím účinnosti daného vnitrostátního právního předpisu nebo po něm souhlasily s použitím jiné náhrady za referenční hodnotu.“

6) V článku 28 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Dohlížené osoby, které nejsou administrátory uvedenými v odstavci 1 a které používají určitou referenční hodnotu, vypracují a uchovávají podložené písemné plány, v nichž stanoví, jaká opatření učiní v případě, že se tato referenční hodnota podstatně změní nebo že její poskytování bude ukončeno. Je-li to možné a vhodné, určí v těchto plánech jednu nebo více alternativních referenčních hodnot, na něž by mohlo být odkazováno náhradou za referenční hodnoty, které již nejsou poskytovány, a uvedou, proč jsou tyto alternativní referenční hodnoty vhodné. Dohlížené osoby na vyžádání a bez zbytečného odkladu předloží tyto plány a jejich veškeré aktualizace relevantnímu příslušnému orgánu a odpovídajícím způsobem je promítnou do svých smluvních vztahů s klienty.“

7) V článku 29 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Dohlížená osoba může rovněž použít náhradu za referenční hodnotu stanovenou podle článku 23b nebo článku 23c.“

8) Článek 49 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2b. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 18a odst. 3 a čl. 54 odst. 7 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 13. února 2021.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 18a odst. 3 a čl. 54 odst. 7 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po svém zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6a. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 18a odst. 3 a čl. 54 odst. 7 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitku ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitku nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“

9) V článku 51 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Pokud Komise nepřijala rozhodnutí o rovnocennosti podle čl. 30 odst. 2 nebo 3 nebo pokud nebyl uznán administrátor podle článku 32 nebo nebyla přejata referenční hodnota podle článku 33, smějí dohlížené osoby v Unii referenční hodnotu třetí země používat pouze pro ty finanční nástroje, finanční smlouvy a měření výkonnosti investičních fondů, které na tuto referenční hodnotu v Unii již odkazují nebo které na ni začaly odkazovat před 31. prosincem 2023.

První pododstavec se nepoužije na referenční hodnoty poskytované administrátory, kteří se během přechodného období přemístí z Unie do třetí země. Příslušný orgán to oznámí orgánu ESMA v souladu s článkem 35. Orgán ESMA vypracuje seznam referenčních hodnot třetích zemí, na něž se první pododstavec tohoto odstavce nepoužije.“

10) V článku 54 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Do 15. června 2023 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o oblasti působnosti tohoto nařízení, zejména pokud jde o další používání referenčních hodnot třetích zemí dohlíženými osobami, a o možných nedostatcích stávajícího rámce. V této zprávě posoudí zejména, zda je třeba toto nařízení změnit, aby se oblast jeho působnosti omezila na poskytování určitých typů referenčních hodnot nebo na poskytování referenčních hodnot, které jsou v Unii široce používány, a v případě potřeby k ní připojí legislativní návrh.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijmout do 15. června 2023 akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 s cílem prodloužit přechodné období uvedené v čl. 51 odst. 5 nejdéle do 31. prosince 2025, pokud ze zprávy uvedené v odstavci 6 tohoto článku vyplyne, že by v opačném případě další používání určitých referenčních hodnot třetích zemí dohlíženými osobami v Unii bylo významně narušeno nebo by ohrozilo finanční stabilitu.“

Článek 2

Změna nařízení (EU) č. 648/2012

*Článek 13*a nařízení (EU) č. 648/2012 se nahrazuje tímto:

„*Článek 13a*

Změny dříve uzavřených smluv pro účely provádění reforem referenčních hodnot

1. Smluvní strany mohou nadále používat postupy řízení rizik uvedené v čl. 11 odst. 3, které mají zavedeny ke dni 13. února 2021, ve vztahu k OTC derivátovým smlouvám, u nichž neprovádí clearing centrální protistrana a které byly uzavřeny nebo obnoveny před datem, kdy nabývá účinnosti povinnost mít postupy řízení rizik podle čl. 11 odst. 3, pokud jsou po 13. únoru 2021 tyto smlouvy následně měněny nebo obnoveny pouze za účelem nahrazení referenční hodnoty nebo zavedení záložních ustanovení ve vztahu k jakékoli referenční hodnotě, na niž se v dotyčné smlouvě odkazuje.

2. Na smlouvy, které byly uzavřeny nebo obnoveny před datem, kdy nabývá účinnosti povinnost clearingu podle článku 4, a které jsou po 13. únoru 2021 následně měněny nebo obnoveny pouze za účelem nahrazení referenční hodnoty nebo zavedení záložních ustanovení ve vztahu k jakékoli referenční hodnotě, na niž se v dotyčné smlouvě odkazuje, se z tohoto důvodu povinnost clearingu uvedená v článku 4 nevztahuje.

3. Odstavce 1 a 2 se vztahují pouze na OTC derivátové smlouvy, jejichž změna nebo obnova:

a) je v kontextu reforem referenčních hodnot nezbytná za účelem náhrady za referenční hodnoty;

b) nemění ekonomickou podstatu nebo rizikový faktor, který představuje odkaz na referenční hodnotu v dotyčné smlouvě, a

c) nezahrnuje další změny týkající se jakýchkoli právních ujednání v dotyčné smlouvě, která nesouvisejí s odkazovanou referenční hodnotou, a tudíž potenciálně mění smlouvu způsobem, jenž vyžaduje, aby se ve skutečnosti považovala za novou smlouvu.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od prvního dne po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. února 2021.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předsedkyně*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS